

Skatteministeriet
Att.: Jens Peter Licht
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Høring af Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affalds-afgiften)

Skatteministeriet har den 21. april 2009 udbedt sig kommentarer til Forslag til Lov om forhøjelser af energiafgifter mv. i høring med svarfrist den 27. april 2009. Lovforslaget udgør en del af Forårspakke 2.0.

Nærværende høringssvar skal ses i forbindelse med DI's samlede høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0. Der henvises i den forbindelse til DI's overordnede høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0 (cover brev).

DI har tidligere i brev af 2. april 2009 afgivet bemærkninger i forbindelse med Skatteministeriets tekniske høring af udkast til Forslag til Lov om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love. DI har fundet anledning til at gentage bemærkninger herfra.

Generelt

DI har noteret sig, at i forhold til det oprindelige udspil lægges der med nærværende forslag op til en lavere afgift for procesenergi i årene 2010-2012. Det er glædeligt, at der er blevet lyttet til kritikken, men DI er nødt til at pointere, at med forslaget vil Danmark have markant højere afgifter på energi end de lande, som danske virksomheder konkurrerer med. Dette er DI overbevist om også vil fremgå af analysen af energiintensive virksomheders afgiftsbelastning i Danmark sat i en global sammenhæng. Såfremt forventningerne er korrekte går DI ud fra, at dette vil afspejle sig i en reduktion af afgiftsniveauet for disse virksomheder fra 2013 og frem.

Det bedes bekræftet, at dette er intentionen med undersøgelsen. DI vil samtidig minde om, at regeringen og skatteministeren tidligere klart tilkendegivet, at det er en forudsætning, at disse virksomheders konkurrenceevne ikke forringes som følge af afgiftsbelastningen.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18
København V

Sundkrogsvej 20
København Ø

Herudover har DI noteret sig, at en del af lempelsen foreslås finansieret med en affaldsvarmeafgift og en deponeringsafgift på farligt affald. Denne afgift vil ramme få virksomheder meget hårdt, ligesom afgiften kan risikere at underminere miljøbeskyttelsen. Den nuværende afgiftsfritagelse har netop til formål at sikre, at farligt affald håndteres af godkendte anlæg, og ikke blot dumpes for at undgå en afgift. Hertil kommer, at afgiften kan medføre en øget transport af (farligt) affald til behandling i andre lande. Dette finder DI ikke kan betragtes som en miljømæssig gevinst.

I forhold til den konkrete udmøntning af den foreslåede affaldsvarmeafgift finder DI det vigtig, at afgiften baseres på brændværdien, således at eksempelvis destruktion af affald med lille eller ingen brændværdi ikke belastes med en affaldsvarmeafgift baseret på vægt, idet denne destruktion allerede vil være belastet med energiafgiften på det andet brændsel, der skal bruges i forbindelse med destruktionen. Dette vil sagt med andre ord betyde, at der pålægges affaldsvarmeafgift, når affaldet yder et positivt varmebidrag og dermed erstatter andre brændsler. DI finder, som nævnt nedenfor, at dette vil kunne udledes af L 126, hvilket bedes bekræftet.

Der er nedenfor nærmere redegjort for DI's holdning til at gøre farligt affald afgiftspligtigt.

Energiafgifter

DI må understrege, at dette lovforslag leder til en stor belastning for de konkurrenceudsatte danske virksomheder med energiintensiv produktion, der ikke er omfattet af fritagelserne. Ifølge lovforslaget vil de nye energiafgifter på fremstillingsprocesser forøge virksomheders varige årlige udgifter til el til procesformål med ca. 1 mia. kr. og brændsler til procesformål med 580 mio. kr. I alt ca. 1,5 mia. kr. pr. år. Disse omkostninger kan ikke umiddelbart overvæltes på prisen, idet hovedparten af virksomhederne opererer på konkurrenceudsatte markeder, hvor det ikke er muligt at sælge til priser højere end verdensmarkedsprisen.

Det er ligeledes vigtigt for DI at understrege, at disse energiafgifter ikke kan begrundes ud fra en miljømæssig vinkel, idet det efter DI's opfattelse er misvisende, når det i forslaget hævdes i lovforslaget, at energiintensive erhverv på denne måde tilskyndes til at bruge mindre energi. Dette skyldes at reguleringen dels ikke tager højde for, at disse typer fremstillingsprocesser i deres natur kræver en stor energianvendelse og dels fordi der ikke påføres tilsvarende afgifter i andre lande, hvorfor afgifterne vil bidrage til at flytte produktionen ud af Danmark. Den globale miljø- og klimapåvirkning vil derfor normalt være negativ. Forslaget tjener derfor ikke et miljømæssigt eller erhvervsmæssigt formål.

Når dette er, sagt vil DI gerne kvittere for, at lovforslaget imødekommer erhvervslivets tidligere indsigelser i forhold til det oprindelige skatteforlig, idet energiafgifterne i en 3-årig periode reduceres væsentligt og dermed medfører en mindre initial belastning af virksomhedernes konkurrenceevne.

Set i lyset af den generelle økonomiske situation og virksomhedernes aktuelle konkurrencesituation er det DI's vurdering, at trods det tilfredsstillende forhold at

energiafgifterne reduceres frem til 2013, så er der et stort behov for en mere langsigtet løsning, der ikke indfaser yderligere energiafgifter på de energiintensive erhverv.

Analyse af konkurrencesituationen m.v.

DI støtter, at der iværksættes et større analysearbejde af energiafgifternes betydning for energiintensive virksomheders konkurrenceevne frem til 2012. DI har længe ønsket et sådant udredningsarbejde gennemført, hvor man tillige vurderer implikationerne af energiafgifterne (dvs. den samlede afgiftsbelastning inkl. PSO-, CO₂-afgifter m.m.) på konkurrencesituationen globalt. I konkrete tilfælde er konkurrencen globalt af langt større betydning end den regionale europæiske konkurrence. Det kan også vurderes, hvordan visse typer afgifter på nogle brændsler indvirker på prisdannelsen på andre typer brændsler, der ikke er afgiftsbelagte.

DI opfordrer kraftigt til at igangsætte analysearbejde med det samme, således resultaterne af analysen foreligger så tidligt, at lempelser i afgiftsloven for energiintensive virksomheder kan gennemføres i god tid inden 1. januar 2013. I den forbindelse bør analysens formål præciseres, således det klart fremgår, at den både omfatter energiintensive produktionsprocesser som defineret i energibeskatningsdirektivet, herunder de processer, der fremgår af bilag 1 til CO₂-afgiftsloven og andre energiintensive produktionsprocesser, som eksempelvis anden overfladebehandling end galvanisering af store stålkonstruktioner såsom maling samt tørring, kogning, dampning, opskæring og bearbejdning af træ, dybfrostproduktion af fødevarer, frysehuse, sprøjtetøbning og plastcoatning samt slagteprocesser. En væsentlig parameter i denne forbindelse er eksempelvis at se på de priser (inkl. afgifter), som virksomhederne skal betale efter refusion.

Fritagelse og ikke en tilbageføring

DI finder det positivt, at de nye afgifter er lempet for mineralogiske og metallurgiske processer, elektrolyse og kemisk reduktion. DI må på det kraftigste opfordre til, at fritagelsen teknisk ændres, således at der de facto bliver tale om en egentlig fritagelse og ikke en tilbageføring. EU's energibeskatningsdirektivs artikel 6 yder en klar fritagelsesmulighed.

Det er DI's opfattelse, at benyttes en fritagelse skal der ikke ske en godkendelse efter statsstøttereglerne, mens dette er tilfældet ved den foreslåede tilbageføringsmodel. Det skal bemærkes, at stort set alle andre EU-lande har anvendt fritagelsesmodellen, hvilket er et yderligere argument for at Danmark også bør anvende denne model.

DI skal herudover pointere, at en tilbagebetalingsmodel vil påføre både virksomheder og myndigheder øgede administrative byrder, som ikke vil være i overensstemmelse med regeringens målsætning om at lette disse.

Endelig må det også pointeres, at det ikke er tilfredsstillende, at en tilbageføring senere vil blive betragtet som en erhvervsstøtte og ikke rettelig som en fritagelse for afgifter, der ville være ødelæggende for virksomhedernes eksistensgrundlag.

Definition og omfang af fritagelsen

DI finder endvidere, at fritagelsen, som energibeskatningsdirektivet også lægger op til, bør gælde for den samlede produktionsproces, dvs. inklusive hjælpeprocesser, således at der sikres virksomhederne fuld fritagelse. Eksempelvis indbefatter det for cementproduktion, at der er tale om oparbejdning og formaling af råvarer og efterfølgende - efter ovn - formaling af cementklinker. Tilsvarende indbefatter det for teglproduktion, at man skal have valset og oparbejdet råvarer inden ovn.

Som DI har forstået forligsteksten, er der i fritagelserne lagt op til at følge energibeskatningsdirektivets definitioner, og ikke de indskrænkninger, som der er i den eksisterende procesliste. Dette bedes bekræftet.

DI finder, at fritagelsen må baseres på direktivteksten med efterfølgende evaluering af hvilke processer, der er omfattet af definitionen. I det omfang at Skatteministeriet allerede nu klart kan tilkendegive, at processer er omfattet af fritagelsen finder DI det nyttigt, at dette indarbejdes i bemærkningerne.

Som DI har forstået lovforslaget lægges der op til, at fritagelsen kun kan ske i det omfang virksomhedernes produktion er omfattet af reglerne for tung proces. Det vil sige, at virksomheder, der har mineralogiske processer mv., men som i dag ikke er omfattet af reglerne for tung proces, skal betale afgift. Det finder DI problematisk, men når det er sagt, så fremgår det imidlertid også af lovforslaget, at man vil overveje også at fritage virksomheder med ovennævnte processer, der i dag ikke er omfattet af reglerne for tung proces. DI finder det bekymrende, at der er risiko for forskelsbehandling på identiske processer. Eksempelvis er produktion af moler procesmæssig identisk med produktion af tegl. DI vil gerne understrege, at det er væsentligt at få sikret disse processers fritagelse for afgifter i overensstemmelse med de allerede friholdte processer. DI kan derfor ikke støtte formuleringen i lovforslaget.

Som følge heraf finder DI naturligvis, at fritagelse af de mineralogiske processer, som de er opstillet i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, skal udvides i det omfang, der måtte være andre mineralogiske processer, som i dag ikke fremgår af denne liste. Eksempelvis kan det nævnes, at den plastforarbejdende industri kun er repræsenteret med én fremstillingsproces på tung proceslisten i dag, men hvor der faktisk er en lang række andre særdeles energiintensive produktionsprocesser i henhold til definitionerne i EU's energibeskatningsdirektiv tilstede i dag, som der skal tages hensyn til.

Yderligere fremgår det ikke klart, hvad der forstås ved metallurgiske processer, kemisk reduktion, elektrolyse, som gør det vanskeligt at afklare, hvilke virksomheder der helt præcist friholdes for de forhøjede afgifter. Af lovforslaget fremgår alene en delvis beskrivelse af mineralogiske processer og en generel definition af kemisk

reduktion. DI har forstået, at der ikke foreligger en egentlig definition heraf på EU-plan. DI vurderer, at der er behov for yderligere præcisering, eventuelt en bemyndigelse til Skatterådet til at vurdere om processer er omfattet af definitionen, og dermed fritagelsen.

Overskudsvarme

Det er uhensigtsmæssigt, at det foreslås at nedsætte tilbagebetalingen af afgifter til virksomheder, der udnytter overskudsvarme fra produktionen. Det bør være rentabelt for virksomhederne at genanvende den energi, som de har tilovers til gavn for klimaet. Virksomhederne betaler i forvejen en uhensigtsmæssig høj afgift på overskudsvarme. En reduktion af tilbagebetalingen vil blot medføre, at virksomhederne vil undlade at udnytte varmen og i stedet vil den gå til spilde. Virksomheder der udnytter overskudsvarmen er netop eksempler på virksomheder, der går foran i deres energi- og klimainsats, hvilket naturligvis bør fremmes mest muligt.

Ikrafttrædelser af lovændringer vedr. energi

DI finder det bekymrende, at hverken implementeringen af Energiaftalen af 21. februar 2008, dvs. den såkaldte afgiftsrationalisering ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 eller loven om tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændsler, jfr. lov nr. 464 af 9. juni 2004 er godkendt i EU i henhold til statsstøttere reglerne. Efter disse nye regler skulle erhvervene kunne få fuld tilbagebetaling for CO₂-afgiften på brændsler til procesformål inden for kvotesektoren, mens tunge processer uden for kvotesektoren skal ydes et bundfradrag.

DI henstiller til, at man sikrer overensstemmelse mellem ikrafttrædelsestidspunktet for nærværende lovforslags ændringer af energiafgifter og disse tidligere vedtagne lovændringer af energiafgifter i Folketinget.

DI har forstået, at det er Skatteministeriets opfattelse, at disse sager vil kunne løses med indførelsen af den såkaldte minimumsafgift. DI skal i den forbindelse konstatere, at der i lovforslaget lægges op til en afgift der ligger over minimumsafgiften, når også CO₂-afgiften inkluderes. Det skal også bemærkes, at den minimumsafgift der er benyttet som reference er den højeste minimumsafgift gældende for gasolie. Allerede i dag er der høje energiafgifter i Danmark sammenlignet med andre lande. Således er udgiften til el i dag ca. 50 procent højere end i de andre nordiske lande, når der også tages højde for CO₂-afgift, PSO, etc.

Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

Lovforslagets § 1, nr. 3, 4 og 5 (Elafgiftslovens § 6, stk. 1 og 2)

Lovforslaget lægger op til en forhøjelse af energiafgiften på el (på nær el omfattet af elvarmeafgiften), der er dobbelt så høj, som den stigning Skattekommissionen lagde op til i sin rapport. Målt pr. energienhed vil energiafgiften på el således stige med 25 kr. pr. GJ, mens energiafgiften på brændsler til sammenligning stiger med 7,5 kr. pr. GJ. Dermed vil den overbeskatning af el, som allerede findes i dag, blive forstærket, hvilket alt andet lige vil øge tilskyndelsen til at anvende fossile brænds-

ler på bekostning af el, der til dels og i stigende grad stammer fra vedvarende energikilder. Endvidere er el-produktion omfattet af EU's kvotesystem, mens det samme ikke er tilfældet for store dele af brændselsforbruget. I det omfang den øgede skævvridning bidrager til, at energiforbrug i den kvoteomfattede sektor erstattes af energiforbrug i den ikke-kvoteomfattede sektor, vil lovforslaget dermed modarbejde opfyldelsen af Danmarks forpligtelser under Kyoto-protokolen.

Ovenstående problemstilling var baggrunden for, at Skattekommissionen i sin rapport anbefalede en 15 pct. stigning i energiafgiften på brændsler, men kun en 5 pct. stigning i energiafgiften på el. Det Miljøøkonomiske Råds seneste rapport understreger ligeledes, at forhøjelser af energiafgifter for erhverv bør fjernes, fordi de ikke kan begrundes i en overordnet miljømålsætning eller målsætning om forsynings-sikkerhed. DI må hertil pointere, at elektricitet i forvejen er meget hårdt beskattet. De danske elafgifter er de højeste i EU, og eftersom produktion af elektricitet samtidig pålægges internationale CO₂-afgifter via EU's CO₂-kvotesystem, er der samlet set tale om en ekstraordinær høj energibeskatning af elektricitet (uanset om der er tale elproduktion baseret på fossile brændsler eller VE) end af øvrige sektorer og anvendelser.

DI skal endvidere bemærke, at den foreslåede forhøjelse af elvarmeafgiften med 5 pct. + 6 øre pr. kWh isoleret vil modvirke en omlægning i husholdningerne fra fossile brændsler til el-drevne varmepumper (idet elvarmeafgiften bl.a. finder anvendelse på husstande, der opvarmes ved hjælp af varmepumper). Varmepumper har i forhold til alternativerne den dobbelte gode effekt, at de reducerer bruttoenergiforbruget (varmepumper anvender mindre energi end alternativer) samtidig med, at de flytter energiforbrug (og dermed CO₂-udledning) fra den ikke-kvoteomfattede sektor til den kvoteomfattede el-sektor, der desuden udmærker sig ved at få en del af sin energi fra vedvarende energi. Dermed bidrager de til, at Danmark når sine målsætninger på hvert af disse områder. Dog skal det tilføjes, at den i lovforslaget foreslåede forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler med 7,5 kr. pr. GJ omvendt isoleret set bidrager til at gøre varmepumper mere attraktive på bekostning af fossile brændsler.

Samlet set finder DI, at de foreslåede afgiftsforhøjelser på energiafgiften på el grundlæggende modarbejder Danmarks klimapolitiske målsætninger og forpligtelser, idet den fortsat skævvrider afgiftssystemet og fremmer brugen af (ikke-kvoteomfattede) fossile brændsler på bekostning af (kvote-omfattet og til dels VE-baseret) el.

Endelig vil DI pege på, at det vil være hensigtsmæssigt at se nærmere på en mere dynamisk indretning af afgiftssystemet, der understøtter udviklingen af et mere intelligent elforbrug.

Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme

Lovforslagets §1, nr. 13-16 (Elafgiftsloven § 11, stk. 17), § 2, nr. 6 (Gasafgiftsloven § 8, stk. 2 og 3), § 3, nr. 5 (Kulafgiftsloven § 7, stk. 1), § 4, nr. 11 (Mineralolieovens § 9, stk. 2) og Ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 10, stk. 3

Forslaget om en ligestilling af afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme, således at det er de gældende regler for decentral kraftvarme, der bliver gældende, vil give en administrativ lettelse for de central værker. Omvendt vil forslaget ramme varmekunderne, og det vil ikke fremme effektiviseringen på varmeområdet end-sige substitution af brændsler i det ikke-kvoteomfattede område. Derfor bør der ses nærmere på, hvordan disse uhensigtsmæssigheder kan afværges.

El til belysning etc.

Lovforslagets § 1, nr. 8-10 (Elafigtslovens § 11, stk. 1, 3 og 8) Kriterier for godtgørelse, vejbelysning og "fjernkuldeanlæg"

DI har noteret sig, at der er tale om dels et indgreb mod primært vejbelysning og dels en udvidelse af reglerne til også at omfatte køb af kulde ("fjernkuldeanlæg").

Vedrørende ændringen i § 11, stk. 1, nr. 1, bliver bestemmelsen meget tung, idet der indbygges en undtagelse vedrørende vejbelysning m.m. fra de generelle godtgørelsesregler i nr. 1. DI skal foreslå, at undtagelsen lægges ind i stk. 3, som nr. 4.

DI hilser udvidelsen til at omfatte kulde velkommen, idet der dermed sker en sidestilling imellem leverance af varme og kulde. DI skal dog bemærke, at formuleringen ikke er helt klar. DI skal foreslå en sproglig ændring i nr. 2 og 3, således at "leveret til virksomheden" ændres til "købt". Dette gør formuleringen mere tilgængelig.

Komfortkøling

Lovforslagets § 1, nr. 9 (Elafigtslovens § 11, stk. 3) Aircondition – komfortkøling

DI har noteret sig, at der i forslaget lægges op til, at der ikke ydes tilbagebetaling for afgiften af elektricitet, der direkte eller indirekte er anvendt til køling af lokaler af komfortmæssige hensyn. Formuleringen ligger i forlængelse af de eksisterende regler vedrørende rumvarme. DI skal foreslå, at bestemmelsen deles op i nr. 1 (rumvarme), nr. 2 (salg af kulde), nr. 3 (komfortkøling) og nr. 4 (el til driftsydelser, der er solgt).

I relation til bestemmelsen omkring komfortkøling har DI forstået, at der fortsat ydes godtgørelse for køling til eksempelvis serverrum. Dette bedes bekræftet.

DI har endvidere forstået på lovforslagets bemærkninger, at når produktionsprocesser kræver køling af et rum, så er der tale om proces og ikke "rumkøling", og dermed er der adgang til tilbagebetaling. DI skal gøre opmærksom på, at der kan være tilfælde, hvor produktionsprocessen kræver køling, men hvor det kan være svært at adskille processen fra personalet. Her finder DI, at hvis processen kræver køling, så bør der gives adgang til tilbagebetaling uanset om der også er personer, der bliver påvirket af kølingen eller ej, hvis det er uforholdsmæssigt besværligt at adskille produktion og personer. DI skal i den forbindelse konstatere, at dette princip også bør være gældende i forbindelse med rumvarme, således at når eksempelvis store stålkonstruktioner skal overfladebehandles, og denne overfladebehandling kræver en bestemt temperatur og luftfugtighed, så er der tale om procesenergi og

ikke rumvarme. DI har forstået, at hvis stålkonstruktionen i dag kan være i en malkabine, så er der tale om procesenergi, men hvis den er så stor, at den skal males i en hal, så er der tale om rumvarme. Denne sondring synes ikke logisk.

Endvidere skal det bemærkes, at med den foreslåede afgiftsmæssige ligestilling mellem opvarmning og køling vil projekter, der udnytter overskudsvarme til køling, blive mindre rentable eller umuliggjort med det resultat, at spildvarmen fortsat vil skulle bortkøles på anlæggene frem for at anvendes.

El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer mv.

Med de nuværende formuleringer i lovforslaget ser det ud til, at der skal betales tillægsafgift af el, der benyttes til el-produktion, idet denne type elforbrug ikke eksplicit nævnes som at være fritaget fra en reduktion af tilbagebetalingen. Dette er i givet fald i strid med energibeskatningsdirektivet.

Der bør derfor indsættes en fritagelsesregel for el anvendt til el-fremstilling.

Afgift på smøreolie mv.

Lovforslagets § 4, nr. 1 og § 5, nr. 2 – Indførelse af afgift på smøreolie

DI har noteret sig, at der som et led i den generelle forhøjelse af energiafgifter også er valgt at pålægge energiafgift og CO₂-afgift på smøreolier. Smøreolie bruges i stort omfang i erhvervslivet, eksempelvis i de landbaserede transportvirksomheder, for at sikre maskiners og motorers drift. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at erstatte smøreolie med alternative produkter, hvorfor afgiften vil blive anset som værende en ekstra omkostning, en omkostning der ikke pålægges virksomhedernes konkurrenter. En sådan afgift bør derfor afvente et fælles europæisk initiativ, således, at danske virksomheder ikke også her rammes på konkurrenceevnen.

Forhøjelse af affaldsafgiften

Lovforslagets § 9 (Affalds- og råstofafgiftsloven §10 stk. 1) – Forhøjelse af afgift på affald

Det fremgår eksplicit af det udsendte lovforslag, at

- Afgiften for deponering sættes op fra de nuværende 375 kr. pr. ton til 475 kr. pr. ton
- Der indføres afgift på forbrænding og deponering af farligt affald i form af en affaldsvarmeafgift på 19,60 kr. pr. GJ varme produceret og en deponeringsafgift 475 kr. pr. tons til deponering.
- Affaldsvarmeafgiften vil fremover blive indekseret, for at fastholde balancen mellem afgiften på fossile brændsler og affald. Tillægsafgiften vil ikke blive indekseret.

Deponeringsafgiften

Da det hverken i bemærkningerne eller i lovforslagets § 9 er anført, at deponeringsafgiften skal indekseres, har DI forstået, at der som for tillægsafgiften ikke sker en indeksering af denne deponeringsafgift. Dette bedes bekræftet.

Farligt affald

Farligt affald har hidtil været fritaget for afgifter, fordi risikoen for en ureguleret håndtering af farligt affald øges markant med afgifter. Farligt affald er underlagt international konkurrence, da det behandles både her i landet og i udlandet. Den foreslåede afgift vil ramme meget få virksomheder meget hårdt. Det farlige affald er især koncentreret omkring

- flyveaske og røggasaffald fra affaldsforbrændingsanlæg (der dog i dag eksporteres til deponi og derfor ikke rammes af afgiften),
- shredderaffald fra jern og metalgenvinding og
- kemisk affald.

Afgiften på farligt affald vil ramme de få virksomheder indenfor disse segmenter meget hårdt og kan på sigt betyde, at virksomheder flytter med deres kapitalapparat til andre lande, eller alternativt at affaldsstrømmene vil blive eksporteret direkte uden forbehandling. Omdrejningspunktet for forretningsskabelsen i jern og metalgenvindingsindustrien er at neddele affald til fraktioner af metaller, plast, træ og andre materialetyper. De danske genvindingsvirksomheder er kendetegnet ved at kunne sortere affald ud i meget rene fraktioner ved brug af såkaldte "shredderanlæg", der finder og sorterer affaldet. Cirka 20 procent af affaldet klassificeres i dag som farligt affald og deponeres.

DI finder derfor, at denne afgift – hvis den fastholdes – bør indføres over en væsentligt længere tidshorisont, end der lægges op til i forslaget. Dette vil gøre, at virksomhederne får mulighed for at tilpasse deres produktionsprocesser til de fremtidige afgifter, herunder finde tekniske løsninger, der kan minimere behovet for deponering. Affald er en ressource, hvor affaldsbehandling og genanvendelse indgår i den internationale arbejdsdeling. Derfor er det ikke muligt for genvindingsindustrien at "sende regningen" for en afgift på farligt affald til deres leverandører. Det vil derfor betyde, at store mængder af disse affaldstyper i stedet vil blive eksporteret og behandlet i andre lande. Den fuldt indfasede afgift vil betyde en merudgift for de største jern- og metalgenvindingsvirksomheder på op til 50 mio. kr. pr. år.

Udmøntning af affaldsvarmeafgiften på farligt affald

I forhold til den konkrete udmøntning af den foreslåede affaldsvarmeafgift finder DI det vigtigt, at afgiften baseres på brændværdien, således som der også lægges op til i L 126, som denne affaldsvarmeafgift refererer til og baseres på. DI skal i den forbindelse henvise til lovbemærkningerne til L126 hvoraf det fremgår, at

"Omlægningen vil f.eks. afhjælpe den afgiftsmæssige u hensigtsmæssighed, at det i dag er dyrt at afbrænde spildevandsslam og husdyrgødning med lavt energiindhold i Danmark på grund af affaldsforbrændingsafgiften.

En sådan omlægning vil betyde, at det fremover stort set kun vil være affald til rumvarme, der belastes med afgifter. Dette fordi forbrændingsafgiften ved afbrænding af affald til procesformål og til elproduktion bortfalder, og der stort set vil være godtgørelse eller fritagelse for energiafgift og CO₂-afgift ved forbrænding af affald til disse formål.

Energiindholdet i affaldet vil være afgørende for, hvor meget der skal betales i afgift. Dette betyder, at afgiften stiger for affald med højt energiindhold (f.eks. plast og papir), og falder for affald med et lavt energiindhold. For sidstnævnte affald, f.eks. husdyrgødning og spildevandsslam, vil afgiften i praksis være beskeden på grund af det meget lave energiindhold i affaldet. For alt affald under ét vil den forhøjede affaldsvarmeafgift gennemsnitligt set være tæt på den nuværende forbrændingsafgift af affald”

Derfor må forbrænding af affald/destruktion af affald som eksempelvis vand med stort giftindhold, der har lille eller ingen brændværdi kunne forbrændes uden væsentlig påvirkning af afgiften på forbrænding af affald.

Dette er også i tråd med at denne destruktion allerede vil være belastet med energifgiften på det andet brændsel, der skal bruges i forbindelse med destruktionen. Dette vil sagt med andre ord betyde, at der alene pålægges affaldsvarmeafgift, når affaldet yder et positivt varmebidrag og dermed erstatter andre brændsler. DI finder, som nævnt nedenfor, at dette vil kunne udledes af L 126, hvilket bedes bekræftet.

Dokumentationen for den faktiske mængde varme, der produceres, skal måles.

Jf. § 3, nr. 3 i nærværende lovforslag skal den eksisterende § 1 stk. 5 i lov om stenkul, brunkul ... ændres, således at for virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrænding af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme... Der er to afgiftssatser pr. tons for træaffald og for andet affald.

DI finder, at for homogene affaldsstrømme, der forbrændes i specielle anlæg hvor varmeproduktionen ikke måles, bør beskatning kunne ske på baggrund af affaldsstrømmens energiindhold. DI skal derfor foreslå, at der efter den eksisterende tekst i § 3 nr. 3 (som nyt stk. 5) indføjes følgende:

”homogene affaldsstrømme der forbrændes i specielle anlæg, hvor varmeproduktionen ikke måles, kan beskattes på baggrund af affaldsstrømmens energiindhold.”

Det vil betyde at det ikke bliver nødvendigt at installere en varmemåling på eksempelvis destruktions ovne, hvilket både er omkostningskrævende og i nogle tilfælde teknisk problematisk.

Såfremt ovenstående giver anledning til bemærkninger eller kommentarer står DI selvfølgelig til rådighed.

Med venlig hilsen

Tine Roed
Direktør

Richard B. Larsen
Underdirektør